

24/04/2025

Ο Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος για τη θεολογική σημασία της πορείας μέχρι την Πεντηκοστή

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε την Ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καρδίτσης την Τετάρτη της Διακαινησίμου, 23 Απριλίου 2025, τιμώντας τον μεγαλομάρτυρα και τροπαιοφόρο Άγιο της Εκκλησίας μας.

Στο πλαίσιο της εορτής του Αγίου Γεωργίου και της Αναστάσιμης περιόδου, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικής οικοδομής και καθοδήγησης προς το εκκλησίασμα, με αφορμή την ευαγγελική περικοπή της ημέρας και τη θεολογική σημασία της πορείας μας μέχρι την Πεντηκοστή.

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της ομιλίας του:

«Συνεχίζεται η ανάγνωση από το κατά Ιωάννην ιερό Ευαγγέλιο, που ξεκινήσαμε το βράδυ της Αναστάσεως και θα φτάσουμε μέχρι και την Κυριακή της Αγίας Πεντηκοστής. Το κατεξοχήν θεολογικό Ευαγγέλιο, το οποίο η Εκκλησία το διάβαζε μετά από την αγρυπνία του Μεγάλου Σαββάτου, όπου γίνονταν τα βαπτίσματα. Βαπτίζονταν, γιατί έπρεπε πλέον αυτοί οι οποίοι είχαν βαπτιστεί, να διδαχθούν από το θεολογικό Ευαγγέλιο του Κατά Ιωάννην.

Σήμερα, λοιπόν, η ευαγγελική διήγηση μας μεταφέρει στα ύδατα του Ιορδάνου ποταμού. Εκεί είναι ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο Βαπτιστής, μαζί με τους μαθητές του. Εκ των μαθητών αυτού, λέει το Ευαγγέλιο, αλλά όχι ονομαστικά. Αναφέρεται βέβαια στον Απόστολο και Ευαγγελιστή Ανδρέα και στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, ο οποίος, μέσα στο κείμενό του, ονομάζει τον εαυτό του «ο άλλος μαθητής». Και βλέπουν απέναντί τους να περπατά ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός. Και δείχνει στους μαθητές ο Τίμιος Πρόδρομος τον Κύριο, σηκώνοντας το χέρι του και λέγοντας: «Ιδού ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου». Αυτός, ο οποίος αναμάρτητος ήρθε ανάμεσά μας, σαν μικρό αρνάκι οδηγείται στη σφαγή, παίρνοντας πάνω του όλες τις αμαρτίες μας για να μας καθαρίσει από αυτές.

Αυτή η υπόδειξη του Τιμίου Προδρόμου προς τους μαθητές, είχε ουσιαστικό μήνυμα: να ακολουθήσουν τον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και στη συνέχεια βλέπουμε ο Ανδρέας να ακολουθεί τον Χριστό, να γίνεται πρωτόκλητος, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, φέρνει ενώπιον του Ιησού Χριστού τον αδελφό του, τον Πέτρο, τον Σίμωνα. Ο Κύριός μας του λέει ότι: «Επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω την Εκκλησία μου. Θα σε ονομάσω Πέτρο, δεν θα λέγεσαι πλέον Σίμων».

Οι δύο μαθητές ρωτούν τον Κύριο: «Κύριε, πού μένεις;». Κι Εκείνος τούς καλεί και τους δέχεται, και ήταν και γραφικό το σημείο, όπως σημειώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης: «Ήταν η δεκάτη ώρα», όπως μετρούσαν τότε από την ανατολή του ηλίου - περίπου τέσσερις το απόγευμα.

Αυτή ήταν η ουράνια ώρα για τους δύο μαθητές. Και στη συνέχεια και για τον Ιωάννη. Και στη συνέχεια, όπως θα μας πει η ευαγγελική διήγηση, για τον Φίλιππο και για τον Ναθαναήλ. Η ουράνια ώρα που συνάντησαν τον Κύριο της δόξης, η οποία ουράνια ώρα, όταν πράγματι αγωνιζόμαστε να συναντήσουμε τον Χριστό, γίνεται αιώνια. Είναι η ώρα της Αιωνιότητας του Θεού στη ζωή του καθενός από εμάς και της κάθε μιας.

Ο Αναστημένος Χριστός, ο Τίμιος Πρόδρομος μας τον δείχνει ως Αμνός του Θεού, ο οποίος σήκωσε πάνω του όλη την ανθρώπινη πτώση και όλη την ανθρώπινη αστοχία και όλη την ανθρώπινη αμαρτία. Και όπως λέει και ο Προφήτης Ησαΐας, «άφωνος δενμίλαγε». Αντιθέτως, όπως όλοι γνωρίζουμε, εδέετο και υπέρ των σταυρωτών Του, και υπέρ των ανθρώπων που Τον εκτύριζαν· για κάθε άνθρωπο είχε μόνο καλή σκέψη και αγαθή διάθεση. Αυτή λοιπόν η εμπειρία των μαθητών - και να μη ξεχνούμε ότι αυτά ο Άγιος Ιωάννης τα γράφει περίπου το 100 μ.Χ. Οι εκκλησιαστικές κοινότητες έχουν πλέον δημιουργηθεί. Και η Εκκλησία, όταν ζήτησε από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη να συγγράψει αυτό το ευαγγελικό κείμενο, το ζήτησε για δύο λόγους: Ο πρώτος λόγος ήταν ότι χρειαζόταν η Εκκλησία, που θα τελούσε τη Θεία Ευχαριστία, να έχει ένα ευχαριστιακό κείμενο - διάβαζαν, δηλαδή, τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Και ο δεύτερος λόγος, εξίσου σημαντικός, ήταν γιατί άρχιζαν να αναπτύσσονται αιρέσεις μέσα στην Εκκλησία και μάλιστα, ήδη από τον 3ο π.Χ. αιώνα έχουμε τους Γνωστικιστές και τον Γνωστικισμό, ο οποίος ανδρώθηκε τότε και στην Έφεσο που ήταν ο Ευαγγελιστής Ιωάννης.

Και ξέρετε - το έχω ξαναπεί - όλοι αυτοί οι λεγόμενοι woke agenda της εποχής μας, που προωθούν πράγματα και καταστάσεις χωρίς φύλο, χωρίς σχέσεις, χωρίς ουσιαστική προσωπική ζωή, οι ρίζες τους είναι στον γνωστικισμό. Από 3ο π.Χ. αιώνα έχουμε τέτοιες διδασκαλίες. Και, οί ευλογημένοι οι άνθρωποι, τώρα τις

επαναφέρουν, αναβιώνουν τα κατάλοιπα που έχουν μείνει, γιατί νομίζουν ότι πάνε να μας πουν κάτι καινούριο και σπουδαίο.

Ο Αναστημένος Χριστός, λοιπόν, συναντιέται με τους μαθητές. Και οι μαθητές προσλαμβάνουν τον Κύριο. Και η ουράνια ώρα της συναντήσεως γίνεται αιώνια ώρα για τους μαθητές και μπορεί να γίνει αιώνια ώρα για κάθε έναν από εμάς.

Στη συνέχεια, έρχεται ο Φίλιππος, συναντά τον Κύριο, αναπτύσσει αυτόν τον διάλογο και φεύγει χαρούμενος, γεμάτος χάρη, και πάει στον φίλο του τον Ναθαναήλ και του λέει: «Ξέρεις, βρήκαμε τον Μεσσία. Αυτόν που περιμέναμε και θελαμε. Τον Χριστό, τον κεχρισμένο από τον Θεό, και είναι από τη Ναζαρέτ». Και βέβαια, ο Ναθαναήλ λέει εκείνο το παροιμιώδες που όλοι μας γνωρίζουμε: «Εκ Ναζαρέτ δύναται τι αγαθόν είναι;». Λες και ο τόπος καθορίζει τους ανθρώπους! Αν είναι δυνατόν! Και βέβαια, ο Φίλιππος του λέει: «Έρχου και ίδε». Έλα, έλα να δεις μόνος σου για ποιον σου μιλάω. Και βέβαια, ο Κύριος μας, ο οποίος είχε ήδη διαγνώσει τις αμφιβολίες του Ναθαναήλ, του λέει: «Ιδού αληθινός Ισραηλίτης, εν ω δόλος ουκ έστι». Και ο Ναθαναήλ τον ρωτά: «Πόθεν με γινώσκεις;». Και του λέει ο Κύριος: «Πριν σε φωνάξει ο Φίλιππος, σε είδα κάτω από τη συκιά».

Και μπροστά σε όλα αυτά, αλλάζει στάση, αλλάζει καρδιά, αλλάζει νου, και λέει: «Σύ ει ο Υιός του Θεού, σύ ει ο Βασιλεύς του Ισραήλ». Και ο Κύριος του λέει: «Επειδή σου είπα ότι σε είδα κάτω από τη συκιά, πίστεψες; Μεγαλύτερα τούτων θέλεις δει. Αμήν, αμήν λέγω υμίν, απ' άρτι όψεσθε τον ουρανό ανεωγότα και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου». Είχε γίνει η βάπτισή Του. Είχε τελεσθεί η καταλλαγή μεταξύ Θεού και κόσμου και της αμαυρωθείσης φύσεως. Διότι και η φύση είχε αμαυρωθεί. Αλλά αυτό φανερώθηκε και στην Ανάστασή Του. Οι άγγελοι Τον διακονούσαν. Οι άγγελοι, διεκήρυξαν το γεγονός της Αναστάσεως, αυτοί βίωσαν πρώτοι τον Αναστημένο Κύριο και Σωτήρα μας στις Μυροφόρες γυναίκες, στον φοβισμένο Πέτρο και στους άλλους μαθητές.

Και όλοι μας επιθυμούμε, λοιπόν, αυτή την αιώνια ώρα στη ζωή μας. Και η Εκκλησία σήμερα εορτάζει τον μεγαλομάρτυρα Τροπαιοφόρο Άγιο Γεώργιο, ο οποίος κατέκτησε πολλά τρόπαια κατά την ώρα του μαρτυρίου του. Γι' αυτό ονομάζεται Τροπαιοφόρος. Διότι πέτυχε νίκες κατά των διωκτών του και κατά του Σατανά, που προσπαθούσε να τον εξουθενώσει και να τον θανατώσει, για να μην κηρύττει το όνομα του Ιησού Χριστού στους ανθρώπους. Αυτόν λοιπόν τον σπουδαίο στρατηλάτη της εποχής εκείνης, του 3ου αιώνας, ο Κύριος, εξαιτίας της πίστης του, του έδωσε τη δύναμη να αναστήσει άνθρωπο. Ανέστησε άνθρωπο, λέει η παράδοση, όταν του έκαναν τα φρικτά μαρτύρια. Τον έδεσαν στον τροχό, τον έριξαν σε λάκκο με ασβέστη. Τον ξυλοκόπησαν αδιανόητα. Κι εκείνος, δυνατός,

χωρίς να υπολογίσει τίποτε, αλλά και με τη δύναμη του Ιησού Χριστού, θεραπευόταν από τα τραύματα του διωγμού.

Ο συναυτοκράτορας του Διοκλητιανού, ο Μαξιμίνος, του είπε: «Εδώ λέει ένας τάφος. Εάν, λέει, ο Θεός σου είναι τόσο δυνατός, ανάστησέ τον». Και με την προσευχή του, ο Γεώργιος τον ανέστησε. Και όχι μόνο τον ανέστησε, αλλά συνομίλησαν. Και ο νεκρός είπε ότι ήταν ειδωλολάτρης, πέθανε πριν γεννηθεί ο Χριστός, πριν έρθει να κηρύξει στον κόσμο τη σωτηρία και την λύτρωση. Και εξιστορούσε τα βασανιστήρια της καρδιάς του εξαιτίας της ειδωλολατρικής του πίστεως.

Κάποια άλλη φορά, ο Άγιος Γεώργιος ανέστησε και ένα βόδι. Μην σας φαίνεται περίεργο. Από αγάπη το έκανε. Γιατί ο ιδιοκτήτης του ήταν ένας πολύ φτωχός άνθρωπος και όλη η περιουσία του ήταν αυτό το βόδι. Και του το ανέστησε για να μπορέσει να συνεχίσει τη ζωή του, να οργώσει και να καλλιεργήσει τα χωράφια του.

Βλέπετε, η αγάπη του Θεού και η αγάπη των Αγίων αντικατοπτρίζεται στη ζωή μας και στην καθημερινότητά μας.

Το μήνυμα της Αναστάσεως, το μήνυμα της συναντήσεως με τον Αναστημένο Χριστό, πρέπει όλοι μας να το κάνουμε προσωπικό μας γεγονός. Να γίνει αιώνια ώρα, Βασιλεία του Θεού στη ζωή μας, όπως έγινε και με τον ιερό Γεώργιο, από τότε που μαρτύρησε, και μέχρι σήμερα, και μέχρι το τέλος των αιώνων, όπου θα χτίζουν ναούς στο όνομά του, θα εικονογραφούν την ιερά του εικόνα, θα προσκυνούμε τα ιερά του λείψανα και θα ζητούμε τη μεσιτεία του και την παρουσία του στη ζωή μας, την οποία πρέπει όλοι μας να αγωνιστούμε να έχουμε, με μετάνοια, με προσευχή, με κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Γιατί εκεί είναι ο Χριστός, εκεί που τεμαχίζουμε το Σώμα Του και πίνουμε το Αίμα Του, εκεί είναι ο Αναστημένος Χριστός, και αυτό πρέπει να γευόμαστε στη ζωή μας.

Εύχομαι, λοιπόν, διά τις πρεσβείες του Αγίου, αυτά που ακούσαμε όλοι μας να γίνουν η αιώνια ώρα της σωτηρίας μας και να γευόμαστε της Αναστάσεως του Χριστού του Θεού εις την ζωή μας».

